

δοξον. Αεροναύτην (έλασα, εύχαριστω.) Ελευθέρου Χίον (όχι δά! γράφε μου και μή τε μέλη; έμένα μάρεσε νὰ διαδάσω γράμματα τών φίλων μου, έστω καὶ μὲν αἴστοισον φιλαρίαν.) Ενδικούτακι (έλασα, εύχαριστω.) Άδαμ. Ν. Χριστοδ. (έλασα, εύχαριστω, έστελα.) Μαρίκαν Γ. Μητ. (δὲν πειράζει τὰ στέλεις ὅταν παρουσιασθῇ κατάληγος εὐκαιρία.) Α. Ρ. (κανένας κατάλογος δὲν ἔκλεισε ειμπορεῖς νὰ γίνησι συνδρομήτρια σποτέ θέλησ.) Πλατεονέλ (έστελα.) Νησιωτοπούλου, Υστερηνήν Αναλαμπήν κτλ. κτλ.

Εἰς δύσας ἐπιστολὸς ἔλασα μετὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου, θάπανησα εἰς τὸ προσεγές.

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ Ἑγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς τοῦ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 12ης Ἀπριλίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θά ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

128. Λεξίγριφος

Πρόστιν καὶ πόλιν, λότα,
Μήν ἐνώπιος, στὸ Θεό σου!
Γιατὶ τότε εἶναι ποῦ νέ;
Ποῦ θὰ δοῆς τὸ διάδολό σου...

129. Συλλαβόγριφος

Ἐνε σύμφωνον τὸ πρῶτον,
Ποταμὸς τὸ δεύτερον μου
Κ' εἰς τοὺς κήπους τὸ ώραῖον
Καὶ εὐδές σύνολόν μου.
Ἔσταλη ὑπὸ Νικολάου Κ. Κοκκάλη

130. Μεταγραμματισμὸς

"Ορος τῆς Ἑλλάδος εἶμαι
Κ' εἰς τὴν Ἀττικὴν μας κείμαι.
Τὸ κεφάλι μου δὲν ἀλάσσει,
Στὴν Γαλλίαν νὰ κυττάξῃ.
Ἔσταλη ὑπὸ τῆς Λάτρυδος τῶν Ἀνδέων

131. Αἴνυμα

Ἀπόστολος τὸ ἀρσενικόν,
Τὸ θηλυκόν μου ὄρυκτόν.
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ "Ἡρωος τοῦ 1913

132. Αστήρ

* * * * * Νάντικατασταθοῦν
οἱ ἀστερίσκοι διὰ
γραμμάτων οὗτως;
ώστε νάνγιγινώσκωνται;
τοι : δρίζοντις κράτος τῆς Εὐρώπης,
καλέστες ὁροσειρά,
διαγωνίως δὲ πλανήτης καὶ γωρίων τῆς Αἰτικῆς.

Ἔσταλη ὑπὸ Κοραλίας Καστούτου
133. Πρόσβλημα

* * * * * Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀστερίσκων νὰ
τεθοῦν οἱ ἀριθμοὶ 2, 3, 4, 5, 6, 7,
8, 9 καὶ 10 οὗτως, ωστε δρίζοντις
καὶ καβέτως, παγτοῦ, τὸ θύροισμα νὰ
εἶναι 18.

134. Λοροστάγιον

Ποιὰ πόλις γράφεται μὲ καὶ;
Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ

135. Διπλή Ακροστική

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων
λέκεων ἀποτελοῦν κατὸ δειρὸν βασιλόπατεδα
τῆς Κολχίδος, τραγικὴν ἥρωιδα τὰ δὲ δεύ-

τερα γράμματα; ἀλλ' ἀντιστρόφως, πόλιν
τῆς Ἑλλάδος:

1, Πέρσης στρατηγὸς 2, Θεά 3, Βασιλεὺς-Προφῆτης 4, Τίθυς λιμναῖος 5, Προφῆτης 6, Τέλος προσεύχης.
"Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλησποντοφύλακος

136. Φωνηγετόλιστον

* πν-τχν-κτργζ
·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

137. Γρήφως

νο νο μῆς
νο νο
Π θοῦ τ' μῆς

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ἐνδοξον Σοῦλη

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ενδοξον Σοῦλη

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν πνευμάτων τῶν φύλων 47 καὶ 48

494. Πυρκαϊά (πῦρ, καὶ, θά.)—495. Πρωσσία (πρός, σύ, α.)—496. Ηπύδος—497. Ηπύδος.

497. Α. 498. "Αυ-

γ-ΔΡΙ-Α ἔπος ἄμ-ξο"

ΑΔΡ-Ι-Α-ΤΙ-ΚΗ γον. (α κα-

Α-ΤΙ-ΜΟΣ πῶς - α ρέ

ΚΗ ργον.)

499. Βρημερίς (εὖ, εὔμαι, ρίς.)—500.

Ἐρρος (ξι, φῶς.)—501. "Αρονος—Αργος.

502. ΔΕΒΒΩΡΑ 503. Στὸ ἀλόνι:

ΟΥΡΑΡΙΑ (περα - κΑΛΟ

ΕΓΜΑΙΟΣ Σ ΝΙζο..) —504

ΝΙΚΗΤΑΣ —508. Διὰ τῶν

ΛΕΠΙΔΟΣΩ: Πάθος, Ι-

ΒΑΛΤΙΚΗ ἀσωνή Αἴσων),

ΡΕΒΕΚΚΑ σωτήρ, μισθ,

κῶνος.—509. ΔΑΙΤΟΣ (Δεπτίς, "Αράφ,

"Ιάστον, "Ορος, Σάλος.)—510. Οὐδέν ρο-

δον ἀνάθυης, οὐδὲν ἡδονὴ θλίψεως.

—511. Περὶ δρέσεως οὐδεὶς λόγος (περὶ

ὅς εἴ - ε δε - εις λο - γ ως.)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΗΠΕΙΡΟΔΟΣ (1879-1893)

Τόμοι 9 (οἱ ἔξης: 5, 7, 15, 17,

18, 19, 20, 21, 23) πρὸς φρ. 1

ἔκαστος, καὶ ταχυδρομιῶς φρ. 1, 10:

διὰ τὸ "Ἐσωτερικὸν καὶ 1, 30 διὰ τὸ

"Ἐξωτερικὸν.

Τόμοι 10 οἱ ἔξης: 1, 4, 8, 9,

11, 12, 14, 16, 22, 24, πρὸς φρ.

2, 50 ἔκαστος.

(Οἱ Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος,

6ος, 10ος καὶ 13ος ἔξηντλήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΠΕΙΡΟΔΟΣ 1894-1914

Τόμοι 5: τῶν ἔτην 1894, 1895,

1896, 1897 καὶ 1898, ἔκαστος τιμᾶ-

ται: "Ἄδετος φρ. 3—Χουσόδ. φρ. 6.

Διὰ τὰς Επαρχ. ἀδετος 3, 50, γρυ. 6.50

Διὰ τὸ "Ἐξωτερ." 4—» 7.—

Τόμοι 7: τῶν ἔτην 1899, 1900,

1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, διὰ

ἔκαστος τιμᾶται εἰσιθερός ταχ. τελῶν:

"Ἄδετος φρ. 7—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 9: τῶν ἔτην 1906, ἔως

1914, διὰ ἔκαστος τιμᾶται:

"Ἄδετος φρ. 8—Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 10: τῶν ἔτην 1906—1913, κατόματα τιμῶ-

μενα ἐπίσης δρ. 1, 75 διαστον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Επ. 10]

Ανταλλάσσω Μικρὰ Μυστικά: Θράβεντος καὶ
καλλίτερον τετράδιον μὲ τούμον δραχμῆς.
"Ἔσταλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλησποντοφύλακος
136. Φωνηγετόλιστον

* πν-τχν-κτργζ

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

137. Γρήφως

νο νο

Π θοῦ τ' μῆς

νο νο

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

138. Φωνηγετόλιστον

* πν-τχν-κτργζ

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

139. Γρήφως

νο νο

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

140. Φωνηγετόλιστον

* πν-τχν-κτργζ

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

141. Γρήφως

νο νο

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

142. Φωνηγετόλιστον

* πν-τχν-κτργζ

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

143. Γρήφως

νο νο

·Εστάλη ὑπὸ τὸ "Ηλιοβασίλεμψα

144. Φωνηγετόλιστον</

ματρινήν κεφαλήν του διστυχούς Γάλλου, ένόησε τα πάντα. Σκύψας, έσήκωσε την γαλλική και ήρωτη σε απειλητικά, στραφείς πρὸς τοὺς μετανάστας:

— Τίνος εἶνε αὐτὸς τὸ μαχαῖρο;

Κανεὶς δὲν ἀπεκρίθη. Μετὰ δὲγρούνδως ἔγινε κάποια ἀνακίνησης εἰς τὰς τελευταῖς τάξεις τοῦ πλήθους καὶ ὁ

«Ραούλ, ἐτελείωσε!.. Πεθαίνω, χαῖρε!..»
(Σελ. 94, στ. β.)

Ισπανός, ποὺ εἶγε πληγώσῃ τὸν Τορέπεν, ἐπροχώρησε μὲ σκυμμένον κεφάλι, ὀθιμύμενος ἀπὸ πέντε-έξ. Ιταλούς, οἱ ὄποιοι τὸν ἔβιασαν νὰ παρασθῇ.

Μὲ τρέμουσαν φωνήν, ὁ κακούργος ἀσήλωσε:

— Εγὼ ἐπέταξα τὴν ναβάνια μου ἀπόνω ἐτοῦ Γάλλος ἀλλὰ βρέθηκα σὲ ἄμμονα, γιατὶ πρῶτος ἔκεινος μ' ἔκτυπη.

— Πολὺ καλά, αὐτὰ θὰ τὰ ἴδοιμε ἀργότερα, ὑπέλασεν ὁ πλοίαρχος.

Καὶ δείξας τὸν Ισπανὸν εἰς δύο ἀπὸ τοὺς ναυτοὺς του, διέταξε:

— Στὴ φυλακή!

Οἱ δύο ναυτοὶ ἐπροχώρησαν μὲ προφύλαξιν πρὸς τὸν φωνά, ὁ ὄποιος ἐστάθη γὰ τὸν συλλάθουν, χωρὶς καρμίαν ἀγνίστασιν^(*) καὶ ἀπῆχθη πρὸς τὴν κλίμακα, ὅπου κ' ἔξηφαντο.

Οἱ πλοίαρχος ἐστράφη τὸτε πρὸς τὸν ὑποπλοίαρχον.

— Διὰ γὰ μὴ ἐπισταληθῷσιν παρόμοιαι σκηναῖ, ἐφώναξε, νὰ χωρίστετε αὐτὰ τὰ κτήνη κατ' ἔθνικότητας. Οἱ Τούρκοι εἶτὴν πρόμην, οἱ Ιταλοὶ εἶτὴν πρώρα καὶ οἱ Ισπανοὶ εἶτὴ μέσην. Οἱ πρῶτος ποὺ θὰ υπερβῇ τὰ σύνορα, θὰ ψυλακίσθῃ!

Οἱ ιστρός κατέφθασε, κουμβώνων μὲ βίσιν καὶ θυμὸν τὴν λευκήν του βλαύζειν. Τὰς εἶχε μὲ τοὺς μετανάστας, οἱ ὄποιοι τὸν ἔνωχλούσσαν διαρκῶς.

— Τὶ ἔκομιν πάλιν αὐτὰ τὰ κτήνη, ήρωτησε:

(*) Τὸδε εἶχονα προηγ. φυλλον., σελ. 86.

Mors!

Τῷ ἔδειξαν μὲ τὸ δάκτυλον τὸ σώμα τοῦ Τορέπεν, ὁ ὄποιος κατέκειτο, αἰλυνητὸς ὀκόμητη, ἐπὶ τοῦ κατάστρωματος, μὲ τὴν κεφαλήν ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ Ραούλ.

Οἱ μικρὸς ἔκλαιε καὶ ἔκηπούσε τοὺς τελευταῖς τάξεις τοῦ πλήθους καὶ ὁ

Δεν ἥμπτερεσε γὰρ ὄμηλήσῃ περισσότερον. Τὸ σώμα του, ὑποβασιτούμενον μὲ κόπταρι ἀπὸ τὸν ιατρὸν, ἐπανέπεσε βαρὺ εἰς τὰ μαξιλάρια. Καὶ ἀλλο κύμα αἰματοῦ ἔξφυγην ἀπὸ τὴν πληγήν. Οἱ τραυματίας ἔκαμεν ἀκόμη μερικῶς σπασματικὰς κινήσεις καὶ ἔπειτα ἔμεινεν ἀκίνητος.

Οἱ ιατρὸς ἐστράφη πρὸς τοὺς παρευρινούμενους.

— Αἴτεθονε, εἶπε. Τὸ μαχαῖρο εἰσεχώρησεν εἰς τὸν ἔγκεφαλον. Δέν ἥμπτορούμενον γὰρ κάμωμεν τίποτε.

Ηκούθη μία παρασκευικὴ κρουσή καὶ ὁ Ραούλ ἔγονάτισεν ὀδυρούμενος παρὰ τὸ πτῶμα τοῦ μόνου του φίλου...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΜΙΑ ΤΡΥΠΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Ο Ραούλ ἀλλάζει θέσην.

Η εἰδησες τοῦ θανάτου διεσπάρη εἰς δόλον τὸ πλοίον καὶ τὸ ἐνδιαιτέρον ἐξειηλούσιο γενικόν ὑπὲρ τοῦ μικροῦ Γάλλου, ὁ ὄποιος ἔμεινε μόνος, χωρὶς προστάτην, συνεπείᾳ ἐνὸς τόσου ἀδίκου φόνου. Η ἀργανάκτης ἔνσαντον τοῦ Ισπανοῦ ἀποβάσεις τῆς καρυπίδος ἀπειλεῖται, ἀλλὰ δὲν ἥμπτερεσε γὰρ κοιμηθῆ.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεταφράσεως δὲν ἔργασε τὸν οργανισμόν του, ἀλλὰ τὸν ιατρὸν τοῦ Τορέπεν, ὁ δὲ Ραούλ, ὁ ὄποιος τὸν ἤκολούθει, ἐκλιπάρων μίαν λέξιν ἐνθαρρύνσεως, εἶδεν ἐπονειλημμένως τὸ πρόσωπόν του τούτην ἐπιστρέψεις.

Εἰς τὴν πρώτην θέσιν, ἡ μάχη τῶν μεταναστῶν καὶ ὁ φόνος τοῦ Τορέπεν ἦτο τὸ θέμα πάσης συνομιλίας.

Εγας Γάλλος μάλιστα ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἔργουν, διὰ νὰ κοιμηθῇ πλέον, εὐχάριστα. Ο Ραούλ ἤκουε τὸν μονότονον κρότον τῆς μηχανῆς καὶ ἐμετροῦσε τὰς δράσεις ποὺ ἐκπυρόσσαν εἰς τὴν σιωπὴν τῆς νυκτός. Είχε μετρήση τέσσαρα κτυπήματα τοῦ κώδωνος, τὸ ὄποιον ἐσήμαινεν, δὲν ἦτο περίπου μία μετὰ τὰ μεσάγυρτα.

Τὴν στιγμὴν ἔκεινην, ὁ μικρὸς ταξιδιώτης, θέλων νὰ πάρῃ ὀλίγους ἀφοῦ δὲν ἥμπτορούσε νὰ κοιμηθῇ, ἐφόρεσε τὸ πανταλόνι του καὶ ἐξῆλθε διὰ γάνωσθη εἰς τὸ κατάστρωμα.

Οταν ἔφθασεν εἰς τὴν κλίμακα, ἤκουε τὰς φωνὰς δύο ἀνθρώπων, οἱ ὄποιοι συγκατέλαβαν ἐπάνω.

Σᾶς βεβαιῶ, ἔλεγεν ὁ ἔνας, δὲν θὰ ρίψουν εἰς τὴν θάλασσα τὸ πτῶμα τοῦ εφαρμοκοποῦ, ποὺ σκοτώθηκε χθές. Πάμε νὰ ίδουμε! Θὰ είναι πολὺ περιέργην θέσμα.

— Πάμε, ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος ἀφοῦ είσθη βέβαιος, δὲν θὰ γείνη ἀπόψε...

Ο διάλογος αὐτὸς ἔκαψε ζωηροτάτην ἐντυπωσίαν εἰς τὸν Ραούλ, ὁ ὄποιος, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ, ἤκολούθησε μακρόστενα τὰς λευκάς σκιάς τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὄποιοι διηρθρύνοντο πρὸς τὸ ὑπόστρωμα.

Εἶδεν δὲν εἶπαν ητού ἀληθές, ἥθελε

θεριάς τοὺς εὐγενεῖς εὐεργέτας του.

— Ολοι οἱ ἐπιβάται τῆς πρώτης ἐφαίνοντο πρόθυμοι νὰ περιποιηθοῦν καὶ γὰρ παρηγορήσουν τὸν μικρὸν «ἄρρενόν». Μία οἰκογένεια μάλιστα, ἀποτελουμένη ἀπὸ μητέρα, πατέρα, τρία κορίτσια καὶ ἕν ὄγρος, μικρότερον ὀλίγον ἀπὸ τὸν Ραούλ, τὸν ὄντας θεριάσθην προστάτην της.

Εἰς τὸ δικρόν τοῦ ὑποστρώματος πληγού τοῦ μαχαῖρού, εἶδεν δύλιον ναυτικῶν, οἱ ὄποιοι ἔγραψαν ἕπιστροφήν της θαλάσσης.

— Εἰς τὸ δικρόν τοῦ μαχαῖρού, εἶδεν δύλιον ναυτικῶν, οἱ ὄποιοι ἔγραψαν ἕπιστροφήν της θαλάσσης.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1915

μίσην ὅτι ὁ διστυχῆς Τορέπεν θὰ τῷ ήτο εὔγνωμον, ἀν τὸν συγάδειν μέχρι τῆς στιγμῆς ποῦ θὰ ἔηται θαλάσσης.

Εἰς τὸ δικρόν τοῦ ὑποστρώματος πληγού τοῦ μαχαῖρού, εἶδεν δύλιον ναυτικῶν, οἱ ὄποιοι ἔγραψαν ἕπιστροφή της θαλάσσης.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΧΙΣΘΗΤΙΚΗ

Αγαπητοί μου,

ΔΑΒΑ μίσην ἐπιστολὴν ἀπὸ φίλου μας, ὁ ὄποιος μὲ παρακαλεῖ γὰρ τὸν ἔξτηρην τοῦ πατέρου τοῦ ταξιδιού θὰ ἔθεωρετο ὡς ἀποτελῶν μέρος τῆς οἰκογενείας της. Τὸ βράδυ, εἰς τὸ τροπέζι, ὁ Ραούλ ἐποπθετήθη πληγού τοῦ νιού της, καὶ ὁ πλοίαρχος ὁ ἕδος ἐσύστησεν ἐπανελημένως εἰς τὸν καμαρόποτον νὰ περιπλῆ τὸν μικρὸν Γάλλον, ὁ ὄποιος δύμως, ἀπὸ τὴν λύπη του, δὲν ἔφαγε σχεδὸν τίποτε.

Ἀπεσύρθη ἔγωρις εἰς τὴν καρυπίδαν του, ἔξεδυτη ἐπλάγιαστεν εἰς τὸ ωραῖον του κρεβάτιτι, ἀλλὰ δὲν ἥμπτερεσε γὰρ κοιμηθῆ.

Εἰσιλημμένως ἀκόμη γὰρ πατέρου τοῦ, ἔγκρινος δύναμεν «αἰσθητικὴ μόρφωσις». Τοὺς ὄρους αὐτούς δὲν οφείλεται τὸν λέγωμεν «αἰσθητικὴ μόρφωσις». Τοὺς ὄρους αὐτούς δὲν οφείλεται τὸν λέγωμεν «αἰσθητικὴ μόρφωσις», εἰς τὴν προηγουμένην, τὴν ἀρχαίαν της Αἰσθητικήν.

Τί θὰ ἔλεγον εἰς τὸ Σονλί, διὸν θὰ ἔμάνθαναν τὸ τραγικόν του τέλος; Πολλάκις, λέγει, τοὺς συγνοτά μαζὶ ἡ καρυπίδα, ἀλλὰ δὲν είμπορει γὰρ κάμη την διάκρισιν. Οσους δὲ ήρωτησε, τῷ ποτηγού, μαζὶ μετὰ τὴν πρόστην του.

Τοῦ ποτηγού, δὲν η αἰσθητικὴ μόρφωσις εἰναι τὸ ποτηγόν ποταμού της Τραγικῆς Τρεχούσης. Εἰναι τὸ ποτηγόν ποταμού της Μουσικῆς, Ζωγραφικῆς, Γλυπτικῆς, η οποία διὰ τὴν λειτουργίας της λογοτεχνίας, της ποίησεως, διότι καὶ αὐτή είναι μισαὶ ἀπὸ τὰς ωραῖας Τέχνας, διότι καὶ αὐτή είναι μισαὶ της φιλολογίας.

Τοῦ ποτηγού, δὲν η αἰσθητικὴ μόρφωσις εἰναι τὸ ποτηγόν ποταμού της Καλλιτεχνίας. Με σόλων τῶν Οραίων Τρεχούσην, δηλαδή Μουσικής, Ζωγραφικῆς, Γλυπτικῆς, η οποία διὰ τὴν ποτηγόν ποταμού της φιλολογίας, της λογοτεχνίας, της ποίησεως, διότι καὶ αὐτή είναι μισαὶ της Αἰσθητικής.

Τοῦ ποτηγού, δὲν η αἰσθητικὴ μόρφωσις εἰναι τὸ ποτηγόν ποταμού της Φιλολογίας καὶ ἄλλα αἰσθητική μόρφωσις. Φιλολογία — η «Γραμματεία», σπάση θάλασσης, διάλογος της φιλο

Ίδε τον Οδηγόν τού

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητού, Κεφ. B

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

XXIII

Στὸν πλάτενο, ποὺ ἐκόπηκε, ἄλλο δεντρὶ^ν
[φυλλώνει]
καὶ στὴν θαμμένη ρίζα του πάτει καὶ γι-
[γαντώνει].

"Ομως, κι' ἀν γίγην τρίψηλο, κι' ἀν σηκωθῆ-
[ν]εις κεῖ πάνω,
θέχῃ παρμένη δύρχαι· στὴν ρίζα τοῦ πλατά-
[νου].

XXIV

Φιλεῖ τὸ κῆμα γλύφοντας τὸν βράχο νύκτα
Γέμερα,
μὴ σκάβει μέσ' στὰ σπλάχνα τοῦ χθὲς δρ-
[θος σὰν φοβέρα,

μαύρη κορφή εἶναι σήμερα κουτά ἐπὸ ἀκρο-
[θύλασσι],
καὶ τὸν ἔχει ως αὔριο τὸ κῆμα αὐτὸ-
[σκεπάσει].

XXV

Μοιάζει ἡ εὐτυχία τόσο πολὺ μὲ τ' ἄχαρα
[βατράχια!]
Ἐτοι, κυριμένα, τραγουδοῦν κι' αὐτὰ στ'
[ἀπόσκια βράχια],
μὰ, ως ξεγλυστρήσῃ ίσχιος κανείς, ἡ ἥχη-
[ση καποιοί βῆμα],
παύουνε ἀμέσως καὶ βουτοῦν μέσα στὸ
[φύλαρχο κῆμα..]

XXVI

Δευτέρῳ ἀστρούλακι ἐπέρασε, ἔλαρψε μὰ
[κι' ἔχαθη],
τρέχοντας δρόμο ἀφανταστο, κατὼ στὰ
[οὐράνια βάθη...]
Ἐλαρψε μὰ κι' ἐσθύσθηκε... Ποὺ πάει αὐ-
[τὸ τὸ ἀστέρι;
Θὰ τρέχῃ πάντα; Θὰ σταθῇ; Θὰ ξαναρθῇ;]
[Ποιός ξέρει!...]

XXVII

Παντοῦ, καὶ στὰ διοσκότεινα, τὸ ἀραχνικόν
[σύμενα μέρη
ζηστεῖ ἀκτίνης ἀπὸ τῆς χαρᾶς τὸ μακρο-
[σύμενο ἀστέρι,
μαύρης υκριδίας τοιχώματα γὰρ γὰ θερμο-
[φυτίση].

Στὸν τάφους μὴ δέν τραγουδεῖ βαριά τὸ
[κυπερήσου];
Τέλος "Άγρας

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

"Η σκηνὴν εἰς τὸ τρόμο. Δύο γηραιοὶ κω-
ρισια καθηγοῦνται ἡ μία πλησίον τῆς ἀλλής.
"Η μία θέλει νὰ εἶναι κλειστὸν τὸ παραδύνον, ἡ ἄλλη τὸ δέλει ἀνοικτόν. Φωνάζουν τὸν δόηγόνδον διὰ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα. «Καὶ
εἰσεν ἡ μία, ἢν τοιτὸ τὸ παραδύνον μεῖνη ἀνοικτόν, εἶμαι βεβαία, ὅτι θὰ δρ-
πάξω καμιανὰ πορτίνα.» — «Κύριε, ἐάν
πλεύσετε τὸ παραδύνον, εἶμαι βεβαία, διὰ
θὰ αποθάνω ἀπὸ αποληξίαν!»

Ο δόηγός δέν ἔχειος τί νὰ κάμη, διὰν
ένας γέρων κύριος, ὃ δοῖος ἐκάθητο ἥ-
σικος εἰς μίαν γωνίαν, τὸν έξηγανεν ἐκ
τῆς ὀμηρανίας! «Ανοίξετε λοιπὸν τὸ πα-
ραδύνον, ἀγαπητέ μου φίλε, καὶ τοῦτο

θὰ κάμη νὰ ἀποθάνῃ ἡ μία κατόπιν κλει-
στέ το καὶ τοῦτο διὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς
ἄλλης. Τοιμοτοφότως θὰ ἔχωμεν τὴν ἡ-
σικίαν μας». (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) Ἐγεινός Δέων

ΒΡΕΧΕΙ

Βρέχει σιγά-σιγά κάτω στὴν αὐλή. Ἀπὸ
τὸ κρεβάτι ποὺ κοίται, πτύστα δὲν βλέ-
πει τὰ ποιλάκια ποὺ περιμένουν μὲ ἀ-
νοικτὸ στομάτα τὴν τροφὴν τους, ἐνῷ ἡ
ἄποδην συνοδεύει τὴν μονότονη μελέτην
μου μὲ τὸ λιγνοῦ της τραγούνδη.

Τελέσσειλα

Μόλις ἡ μελαγχολικὴ σκάνη τῆς νυκτὸς
ἐπρόβαλε κάποιο μιντήριο διεκύνη στὴν
φύση. Παντοῦ γαλήνη! Κάπου, κάπου ἀ-
κούνται μελωδίας ἥχοι καθηρά καὶ σι-
γανές μελωδίες πάνουν, για νὰ δοσονν
μεγαλερέαν αὐγῆν στὸ ἑπτάλιττο με-
γαλεῖο τῆς νυκτὸς. Τὰ πάντα κοιμοῦνται.
Μόνη ἐγώ ἀγρυπνῶν. Ἄλλη διὰ δικαιο-
μένης πάντας παρασκευαῖς, τὰς εξ-
τάθμωμας καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ

Ιάς Αὔρα, 31.—Ανδ. Σπ. Αιβαδάς, 30.—Στεναγμὸς τοῦ Αἴνεμον, 29.—Γιγαντομάχος "Ελλην., 28.

— Ονειροπόλος τῆς Δόξης, 26.—Βουλγαροφάνος Εὔζωνος, 25.—Ἐνθοις τῆς Κορήτης, 20.

ΠΡΩΤΗ ΙΑ

Ασπρίσαν ἡ φήλες βουνοκορφές.
Στὰ υψηλὰ εύχωρηντας τὸ φεγγάρι,
ρίχνει ματιές παράπονου κρυψές.

Τὰ δένδρα, τὰ πουλιά, ξυπνοῦν μὲ χάρι.

Φάς ἀπαλό, γλυκύ, χαλδευτικά
σὲ θύλακος καὶ γῆ σκορπὶς ἡ Αδριανῆ.

Ἀκού μέσ' στὸ λιμάνι ρυθμικά
τὸ κῆμα πᾶς χαίδειν τὴ βραχούλη.

Μπουμπουλίνα

Η ΧΑΡΑ

Γογόφτεον τρέχει ἀνάμεο ἀπὸ τ' ἀμ-
πέλια στὰ χωράφια, τοὺς κήπους καὶ τὰ
δάση, τοὺς λειμώνας καὶ τοὺς ἀνθώνας,
ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίου, ἀπὸ πόλεως εἰς πόλην.
Σὸν μια νεράδα πάνωρα, σαν μια θεότητα
εἰς ξινάκια χιλιμάλλη, σαν μια θεότητα
πειθαρίτουσα πειθαρίτειν, ἀπὸ τὸν ἔνδος μέ-
ρους εἰς τὸ ἄλλο. Οπακοί, δνείροι...
Δέχεται φιλοξενίαν πλησίον δύλων, ἀλλ
εἰς οὐδένα παραμένει πειρασθεόν αὐτὸν
καὶ ξεκουρασθεῖν, τρέχουσαν διὰ τὸν
χειρόφρενον τὸν παραδύνον.

Νικήτρας Κυανόλευκος

ΓΝΩΜΙΚΑ

— Δύο ποάγματα εἶναι ἀδύνατον ν' ἀ-
τενίσῃ τις κατὰ πρόσωπον: τὸν ήριον καὶ
τὸν θάνατον.

— "Όλαι αἱ ἀρεταὶ ἐξαφανίζονται εἰς
τὸ συμφέρον, δύος οἱ ποταμοί εἰς τὴν
θάλασσαν.

— "Ολοὶ παραπονοῦνται διὰ τὴν μητρίνην
των, ἀλλα οὐδεῖς διὰ τὴν κοιλίαν του.

— Προσαποθίουν νῦν ἀπαδειχθάμεν
μὲ τὰ ἀλατάκιά μας, τὰ δόπια δὲν θέ-
λομεν νῦν διορθώσαντα.

Υπάρχονταν
επατήξεις ποὺ
έπαινονταν
καὶ ἔπαινον
καὶ πατηγορούν.

— "Ο ἀποχωρισμὸς ἐξασθενεῖ τὰ μέ-
τρα μανικά τὰ μαγικά δεληγητὰ τῆς αὐ-
γῆς. Τὰ πάντα εἶναι ἀνθράκα. Τὰ πάντα
έργαζονται. Τὸ χωράφιον γύρω εἶναι πα-
ταρτοπάνια καὶ διπλατελοῦν θαυμασίαν ἀν-
τίθεσιν πρὸς τὸ ἀπότομο πορφύραν τὸν
φύλακον τῶν ἄλλων. Τέτοια εἶναι ἡ Χαρά.

Πειρατήριον

— ΠΡΩΤΗ ΙΑ - ΒΡΑΑΥ
— Η χρονεὶς ἀκτίνες τοῦ ήλιου μὲ
ξεντάντισαν τὸ παραδύνον για νὰ
θαυμάσω μάγακα τὰ μαγικά δεληγητά τῆς αὐ-
γῆς. Τὰ πάντα εἶναι ἀνθράκα. Τὰ πάντα
έργαζονται. Τὸ χωράφιον γύρω εἶναι πα-
ταρτοπάνια καὶ διπλατελοῦν θαυμασίαν ἀν-
τίθεσιν πρὸς τὸ ἀπότομο πορφύραν τὸν
φύλακον τῶν ἄλλων. Τέτοια εἶναι ἡ Χαρά.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Η γιαγιά στη μικρὰ Μαρτί:
— Καλὴ γνώση, παιδί μου.
— Κι' η μικρὰ Μαρτί:
— Επίσης, γιαγιά!
— Εστάλη ὑπὸ τοῦ Διηγένεος Καλαμών

1915

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1914

Μετὰ τὴν ἔξελεγξην τῶν Σημειώσεων, τὰς
ὅποιας μοῦ ἔστειλαν οἱ διαγωνιζόμενοι, τὰ
Βραβεῖα τῶν Εύσημων τοῦ 1914 ἀπονέμονται
στήμενοις ἐξῆς:

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: "Ο Νικητής,
(θλαβή ενσημανεῖ διάλεκτον 119.).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φάων, 104.

— "Ελληνικόν Ίδεοδες, 99.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Τέλος "Άγρας,
91.—Λατρευτή Κυανόλευκος, 86.—Βασι-
λίσιος δὲν Βουλγαροκόπονος, 84.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Δοξασμένος Ρήνος, 75.—
Μέλλων "Εφευρέτης, 65.—Διάτροπος Κυ-
ανόλευκος, 64.—Ελληνόπουλο τοῦ Αἴμου,
64.—Πριγκίπισσα τῶν Δολλαρίων, 62.—
Τοικυμία, 56.—Μεγάλη "Ελλάς, 55.—
Ηρωϊκή Σάμος, 53.—Ατρόμητο Εύ-
νωναν, 44.—Ινώ, 43.—Ναύαρχος Μιαού-
λης, 40.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Ιάς Αὔρα, 31.—
Ανδ. Σπ. Αιβαδάς, 30.—Στεναγμὸς τοῦ Αἴνεμον, 29.—Γιγαντομάχος "Ελλην., 28.

— Ονειροπόλος τῆς Δόξης, 26.—Βουλ-

γαροφάνος Εὔζωνος, 25.—Ἐνθοις τῆς Κορήτης, 20.

ΟΙ λαβόντες Εύσημα κάτω τῶν 20 δὲν
ἀναφέρονται, διότι εἰναι πολλοί. Επίσης δὲν
ἀναφέρονται καὶ εκείνοι εἰς τὸν θάνατον
τὴν έπονησην τῶν κάρπων, διότι εἰναι
πολλοί.

Οι λαβόντες Εύσημα καὶ εκείνοι εἰς τὸν
θάνατον τὴν έπονησην τῶν κάρπων
τὸν θάνατον τῶν κάρπων εἰναι διότι εἰναι
πολλοί.

Οι λαβόντες Εύσημα καὶ εκείνοι εἰς τὸν
θάνατον τῶν κάρπων εἰναι διότι εἰναι
πολλοί.

Οι λαβόντες Εύσημα καὶ εκείνοι εἰς τὸν
θάνατον τῶν κάρπων εἰναι διότι εἰναι
πολλοί.

Οι λαβόντες Εύσημα καὶ εκείνοι εἰς τὸν
θάνατον τῶν κάρπων εἰναι διότι εἰναι
π

